

Kohteena isot särkikalat

Suuureksi kasvavat särkikalat tarjoavat haastetta kokeneellekin kalastajalle. Tavoittele vaikkapa suurkalarajan ylittäviä kehukaloja!

suutari

Suutari ja lumpeet tai ulpukat kuuluvat yhteen. Suutarit paljastavat olinpaikkansa kesöihin, kun lumpeikosta alkaa kuulua ihmeellisiä imuääniä, ryystöä. Suutarit ryystävät korenon toukkia kellulehtien alapinnoilta. Tällaiseen paikkaan voi raivata ongilleen tilaa kasveilta heittoharavalla tai katsoa sopivan harva kohta tai lumpeikon reuna ja mäskittää siihen. Kalat voivat tulla mäskille jo parissa tunnissa, mutta paremmin päiväkausien mäskittämisellä. Tukevahko koukku ja siima ja pohja- tai pintaonki pohjan höttöisyydestä riippuen. Maissi, boilie tai mato toimii. Suutarin suurkalaraja on 1,5 kiloa.

Turpa

Turpa on jännittävä kala ongittavaksi koskista. Turpia voi kapeissa joissa onkia esim kelluvalla leivänpalalla, koholla tai perhosiimalla vaikkapa normiongenvavassa. On hauska seurata, miten monen kiven kupeesta nousee ahnas kala haukkaamaan leivänpalaan. Perhokalastajat ottavat kalansa tietysti kelluvilla perhoilla ja pohjaonkijat omansa suvannoista, muun muassa nakinpätkällä! Suvannoissa elävät turvista suurimmat. Turvan suurkalaraja on 1,3 kiloa.

Sorva

Suuret sorvat tykkäävät suurista kaislikoista ja lumpeikoistakin. Ympäriinsä lahtia niitä ei yleensä ole, vaan onkijan on löydettävä oikea kohta ja siinä voi olla vähän kokeilemista. Heti kun onkeen käy kämmenen kokoinen sorva, voi kannattaa alkaa mäskittää kohdetta. Suursorvakohteissa voi olla paljon 200-400-grammaista sorvaa ja sitten niitä 500-1000-grammaisia. Sorvan suurkalaraja on 0,6 kiloa.

Toutain

Toutaimen saa helpoimmin touko-kesäkuussa, mutta kyllä niitä virranhuopeissa mäiskii myöhemminkin kesällä. Lippa, pieni lusikka tai bladebait toimii. Semmoisille kiloille toimii myös mato-onki, jos koskikohteen, jossa sellaisella saa onkia vaan löytyy. Toutain kasvaa erittäin suureksi, sen suurkalaraja on 3,5 kiloa.

Kohteena isot särkikalat

Säyne

Säynävä on toutaimen ohella petomaisimpia särkikalojamme, mutta aina sille matokin maistuu. Myös maissi on erinomainen syötti, jota kannattaa kokeilla varsinkin jos pienemmät kalat ovat riesana. Säyneet viihtyvät merellä virtapaikoissa, matalasta niitä voi yrittää pohjaongella ja vaikkapa jigillä syvästä. Joskus pintovat kalat ottavat helposti pitkälle lentävään painolippaan tai pienehköön lusikkaan, mutta tosi usein ne ovat niin ärsyttäviä, että eivät ota vaikka niitä polskii kuinka. Myös perinteinen onkivapa ja vaikkapa kelaonki ovat hyviä välineitä säyneen nappaamiseen. Säyneen suurkalaraja on 1,7 kiloa.

Lahna

Suuremman lahnan saloja tuntee vain harva, mutta onkikalana lahna on suhteellisen suuri joka tapauksessa. Lahnan voi saada monenmoisilla matopyydöillä, ihan pikku liikkikoukuista ja syöteistä suuriin kasiaisnäyttelyihin. Lahna koluaa mielellään pohjaa syödessään ja pohjaonki on tyypillinen lahnapyytö. Lahnat voivat uida valtavissa parvissa, mutta aina niitä ei löydä. Elokuussa niitä on kuitenkin aika matalassa vedessä vielä, ihan rannaltakin voi nähdä syönnöstäviä lahnoja. Lahnan suurkalaraja on 2,5 kiloa.

Ruutana

Ruutana on suurena vesiemme salaperäisimpiä otuksia, joka vaatii perehtymistä. Huhujen mukaan sitä pitää onkia tosi ohuella siimalla ja pienellä koukulla, vaikka kalat painaisivat pari kiloa. Joissain järvissä sitä on ja joissain ei. Aika harvoissa oikein suuria ja ruutanalammissa, joita on enemmän, taas pelkästään pieniä. Kunnollinen taustatyö on avainasemassa ison ruutanan narraamisessa. Sopivan onkipaikan löydyttyä kannattaa sitä mäskätä etukäteen ennen varsinaista onkireissua ja onginta-aika kannattaa ajoittaa hämärän tai jopa pimeään aikaan, jolloin kohoon kiinnitettävä valoantenni helpottaa tärpin havaitsemista. Ruutanan suurkalaraja on 1 kilo.

